

Analytik Jindřich Kulhavý: PROČ LIDÉ NEPŘEMÝŠLÍ?

- CZ24 News | 26. prosince 2021

ČESKO: Vánoce jsou obdobím setkávání, povídání si a vzpomínání na staré časy. Zvláště v této době lidé omezují kontakty a sejde li se u jednoho stolu přes komický zákaz vlády více lidí znajících se x let, je většinou načas vzpomínat a o čem vyprávět. Obrovský kontrast srovnání vzpomínek z doby před více roky a za dobu posledních 22ti měsíců je do očí bijící a ukazuje na to, kam se společnost za tak krátkou dobu posunula.

Smutné je už jen to, že se většina aktuálních rozhovorů točí kolem jediného tématu, kterým je covid a očkování. Při porovnání deseti lidí různých profesí, postavení a věku si můžete udělat malý vzorek společnosti. Vzhledem k tomu, že jde o dobré sousedy a přátele, muže, je vcelku pochopitelné, že v názorech na ženy, auta a dobré jídlo či pití neexistují zásadní rozdíly. V tomto směru bylo v diskusích vždy veselo a nic se na tom nezměnilo. Naštěstí LGBT hnutí na tom nic nezměnilo. Také u sportu až na obvyklou klubovou rivalitu nic dramatického a společné odsouzení fotbalistů z britských ostrovů před zápasem bylo svorně odsouzeno. Naopak vyzdvihoována je oblíbená haka novozélandských ragbistů, která má zastrašit již tak nervózního soupeře. Žádné slitování s ním, to je motiv haky, a je jedno, je li jeho tým složený z bílých, černých či avatarů. To je pravá ukázka ne rasismu. Porazit je třeba každého bez ohledu na to, jak opálený je. Je li to protivník, nesmí vyhrát. Poklekávání fotbalistů před zápasem není projevem úcty k jedné jediné rase a není důvod ji jakkoliv vyzdvihovat, zvláště když z jejího prostředí pochází možná nejvíce grázlů. Pohlédneme obrazně do amerických věznic.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Stačilo však zabrousit v hovoru ke covidu a očkování. Rozdílnost názorů je diametrální. Na výrok typu: „Jsem už 3x očkovaný a jsem tedy v bezpečí“ je většina přemýšlejících alergická. V tu chvíli přesně poznáte, kdo jaká média sleduje. Absolutní absence smyslu pro skutečný stav věci a dostatek informací je děsivá. Stačilo seznámit dotyčné s realitou, kterou jsou počty očkovaných ležících v nemocnicích, vysvětlit metodiku uznávání vakcinace, poskytnout seznam sportovců, kteří doplatili na očkování životem či ukončením kariéry. Jejich reakce se značně lišily. Od sebevědomého popření všeho až po vyděšenou tvář těch, kteří si po shlédnutí zpravodajských relací na všech našich čtyřech hlavních stanicích jdou změřit teplotu, aby zjistili, nenapadl li je omikron. Z těch deseti se pouze dva usmáli a požádali, ať se změní téma, protože zaslepenost některých dalších slibovala jistou rozepři. Dále už jen spíše mlčeli a naslouchali tomu, jak dotyční očkování procházeli onemocnění covidem, jejich děti taktéž, případně naslouchali tomu, jaké měli různí známí zdravotní problémy po vpichu. Lehký úsměv na tváři těch dvou opravdu nebyl ironický.

Podobně rozdíly zavládly v oblasti politiky. Ani ne tak naší vnitřní, v podstatě se všichni

shodnuli, že tu máme více grázlů než skutečně konstruktivně uvažujících lidí a k mnohému z nynějších či předešlých členů vlády se vázaly různé příběhy, které by dotyčné z politické sféry vyexpedovaly směrem na Ruzyň. Takový Stanjura má z dob působení na Opavsku oslí uši větší než půl planety. Rozpory se ukázaly až v zahraničních otázkách. Lipavského vyvěšení vlajky Evropské unie bylo sice zkritizováno, nicméně mediální agitace dopadá na úrodnou půdu, takže vyjádřit se hanlivě k Evropské unii a jejímu přístupu k Rusku byl trochu risk. To i přesto, že elektromobilitu odsoudili všichni pánové jako přinejmenším předčasnou a zdražování energií, které je skutečně extrémní a mnohé přinutí k naprosto zásadním změnám v hospodaření, vytápění a trávení zimních měsíců v teple domova. Přeci jenom někteří stále vidí naši příslušnost k EU jako pozitivní. Proč, to však vyjádřit nedokázali. Další část byla vcelku váhavá, pouze dva antivaxeři se opět pousmáli s tím, že už by bylo fajn, kdyby se spolek připomínající 3.říši mohl rozpadnout.

Blížil se Štědrý večer, lehce rozháranou náladu v sešlosti se podařilo uklidnit návratem k moudrým slovům o manželstvích, partnerstvích, zlobivých dětech postrádajících základní vědomosti a vše to obrátit ve vtipné vyprávění z vlastního života. Ukázalo se, že ač je společnost v rozkladu, střípky společných radostí ji dokážou vrátit do stavu jisté pohody. V podstatě by k tomu stačil několikaměsíční mediální blackout, návrat k normálnímu životu plnému osobních setkávání a kontaktů, a především ignorace politiků. Jenže to je bez jejich zbavení se nemožné. Bude tedy zajímavé sledovat vývoj, který nám přinese razantní zchudnutí. Ceny elektrické energie a plynu nám totiž dokážou natolik změnit život, že si to zatím většina z nás neumí představit. A s tím přijde i hlad. Hladoví lidé dokážou mnohé. Ne kvůli covidu, ale kvůli hladu se všichni spojíme a půjdeme do ulic. A nebude to dlouho trvat. Díky nesmyslné existenci emisních povolenek a kšeftování s nimi, špatným politickým rozhodnutím a aroganci pseudoelit se ta doba mílovými kroky blíží. O čem se tedy budou sousedé při setkání za rok bavit nejvíce, je teď už vcelku jasné. A smutné. Plán se dále daří naplňovat. Má být hůře a bude

AUTOR: Jindřich Kulhavý